

Julkaiseminen taloustieteessä: toimittajan näkökulma

Juuso Välimäki

Professori

Aalto-yliopiston kauppakorkeakoulu

1. Johdanto

Matti Pohjola pyysi minua kirjoittamaan taloustieteellisestä julkaisemisesta päätoimittajan näkökulmasta. Toimin vuosina 2003–2007 (pää)toimittajana *Review of Economic Studies* (RES). Noiden neljän vuoden aikana sain melko hyvän käsityksen siitä, mitä käsikirjoitusten arviointiprosessilla tavoitellaan ja siitä, missä prosessin pahimmat ongelmat ovat.

Tutkijan urakehitys riippuu suurelta osin siitä, kuinka hyvin asiiantuntijat arvioivat hänen tieteelliset julkaisunsa. Ulkopuolinen tutkimuksen arviointi on ohjannut myös yliopistojen ulkopuolisia laitoksia kiinnittämään huomiota akateemiseen julkaisuutoimintaan. Esimerkiksi Suomen Pankin tutkimustoiminnan arvioinnissa painotettiin julkaisuja oman tutkimusalan parhaisissa kansainvälisissä lehdissä.

Olen havainnut, etteivät kaikki kokeneetkaan tutkijat ole täysin selvillä lopulliseen julkaisuun johtavasta prosessista, vaikka julkaisut ovat tärkeitä sekä yksittäiselle tutkijalle että laitokselle. Tämä johtuu osittain siitä, että eri lehtien käytännöt voivat poiketa suurestikin

toisistaan. Lisäksi koko julkaisuprosessi on esimerkki epätäydellisistä sopimuksista. On lähes mahdotonta määritellä sitovat kriteerit käsikirjoituksen laadun ja arviointiprosessin sujuvuuden mittaamiselle. Lehdet eivät tyypillisesti halua sitoutua arviointiprosessin yksityiskohtiin. Vain suurimmat linjaukset, kuten vertaisarvioinnin ja mahdollinen sokkoarvioinnin käyttö, ilmoitetaan kirjoittajalle.

Yritän selvittää julkaisuprosessin kulkua käyttämällä esimerkkinä tyypillisen käsikirjoituksen taivalta kohti lopullista julkaisua RES:ssä. Korostan kuitenkin sitä, että prosessi ei ole täysin samanlainen kaikissa lehdissä. Useimmissa lehdissä toimittajilla on hyvin suuri autonomia toimintatapojensa suhteen. Niinpä julkaisuprosessin yksityiskohdat vaihtelevat jopa saman lehden eri toimittajien välillä.

2. Julkaisuprosessi taloustieteellisissä lehdissä

2.1. Mihin lehteen kannattaa käsikirjoitus lähettää?

Toimin Tieteellisten seurojen valtuuskunnan käynnistämän julkaisufoorumin taloustieteiden paneelin puheenjohtajana. Julkaisufoorumin tarkoituksena on laatia Opetus- ja kulttuuriministeriön käyttöön lista tieteellisistä julkaisukategorioista kaikilla Suomessa harjoitettavilla tieteenaloilla. Taloustieteiden paneeli arvioi taloustieteelliset ja liiketaloustieteelliset lehdet ja päättää, mitkä niistä täyttävät tieteellisen julkaisukanavan kriteerit (mm. vertaisarviointiin perustuvat julkaisupäätökset). Taloustieteiden paneeli tulee arvioimaan noin 1 400 julkaisua kriteerit täyttäväksi. Näistä yli 300 on oman aiemme lehtiä.

Tieteellisiä lehtiä julkaistaan kaikilla taloustieteen osa-alueilla. Osa on erikoistunut hyvin pientä lukijakuntaa kiinnostaviin erityiskysymyksiin (esim. Journal of Central Banking), kun toiset lehdet kattavat koko taloustieteen tutkimuskirjon (esim. American Economic Review (AER)). Julkaisujoina toimii ammatillisia yhdistyksiä (American Economic Association (AEA), Econometric Society, Royal Economic Society) ja yliopistojen laitoksia (University of Chicagon julkaisema Journal of Political Economy tai Harvardin julkaisema Quarterly Journal of Economics (QJE)). Osa lehdistä on kustantajan itsensä hallitsemia ja julkaisemia (Journal of Economic Theory, European Economic Review); osa taas vain lehden julkaisuun keskittyvän yhdistyksen julkaisemia (Review of Economic Studies, Scandinavian Journal of Economics).

Lisäksi lehdet vaihtelevat suuresti laatunsa ja vaikuttavuutensa suhteen. Laatuhaikarin yläpäässä arviot lehtien järjestyksestä ovat yhteneväisiä: AER on Economic Journalin edellä, Economic Journal taas Scandinavian Journal of Economicsin edellä. Keski- ja loppuvaiheilla tieteellisten lehtien listalla erot eivät enää ole merkittäviä. On jo paljon vaikeampi arvioida, onko German Economic Review parempi kuin Canadian Journal of Economics.

Ensimmäinen käsikirjoituksen julkaisemista koskeva päätös on sen kirjoittajan: minne lähettää käsikirjoitus arvioitavaksi? Koska vaihtoehtoja on paljon, ei tämä päätös ole helppo. Liian korkealle lähetetty käsikirjoitus johtaa ajan ja resurssien hukkaan. Liian heikkoon lehteen lähetetty käsikirjoitus ei julkaistunakaan saa ansaitsemaansa huomiota. Rehellinen oma arvio käsikirjoituksen idean kiinnostavuudesta antaa useimmiten hyvän lähtökohdan tälle valinnalle. Tämän kirjoituksen varsinainen aihe on kuitenkin julkaisupolun seuraavien päätösten pohdinta.

2.2. Julkaisuprosessin vaiheet: esimerkkitapaus Review of Economic Studies

Toimittajan rooli

Review of Economic Studies (RES) julkaisee parasta akateemista tutkimusta taloustieteen kaikilla osa-alueilla. Useimmissa laatuvertailuissa RES luetaan viiden johtavan julkaisun joukkoon (yleisimmin sijalla 5). RES:lla ei ole muita tavoitteita, kuten viittausmäärän maksimoiminen. Tällaiset tavoitteet voisivat johtaa epätasapainoon alojen välillä vaihtelevien viittauskäytäntöjen vuoksi. RES:ia toimittaa 4–5

(pää)toimittajaa. Toimittajan työ on luonteeltaan lähinnä luottamustehtävä, johon toimituskunnan johtajisto kutsuu sopivaksi katsomansa kandidaatin. RES:n tapauksessa toimittaja valitaan lehden toimituskunnan jäsenistä neljän vuoden toimikaudeksi.

Yksi toimittajista jakaa artikkelit toimittajien kesken. Vuoden mittaan kukin toimittaja saa 175–200 käsikirjoitusta, joista 10–12 lopulta julkaistaan. Julkaisukynnys kohoaa siis äärimmäisen korkeaksi, ja jokainen toimittaja joutuu hylkäämään monta hyvääkin käsikirjoitusta vuosittain. Toimittajat päättävät autonomisesti siitä, mitkä heille osoitetuista käsikirjoitusta lopulta julkaistaan. Jos päätöksenteko jonkin käsikirjoituksen osalta osoittautuu poikkeuksellisen hankalaksi, voivat toimittajat keskustella yhdessä parhaasta menettelytavasta. Toimittajat ovat päätöksistään vastuussa sekä käsikirjoitusten kirjoittajille että RES:n toimituskunnalle (*Editorial Board*).

Käsikirjoituksen arviointi: Screen Rejection

Ensimmäinen toimituksellinen päätös koskee normaalin vertaisarvioinnin aloittamista. Osa lehteen saapuvista työpapereista on joko laadultaan ilmeisen heikkoja tai useammin liian suppealle kohderyhmälle kirjoitettuja. Näissä tapauksissa toimittaja voi päättää olla lähettämättä käsikirjoitusta varsinaiseen arviointiin. Sen sijaan käsikirjoitus lähetetään yhden kokeneen tutkijan arvioitavaksi. Tässä lyhennetyssä arvioinnissa toimittaja kysyy arvioijan mielipidettä siihen, kannattaako varsinainen arviointi käynnistää. Mikäli vastaus on negatiivinen, toimittaja hylkää paperin ja liittää kirjeseensä arvioijalta saamansa lyhyen selityksen siitä, miksi käsikirjoitus ei sovellu RES:lle. Tätä me-

nettelyä kutsutaan nimellä *screen rejection*. Muissa lehdissä sitä vastaa toimittajan itsensä kirjoittama *desk rejection*, jossa ei välttämättä kysytä kenenkään ulkopuolisen mielipidettä käsikirjoituksen laadusta.

Lyhennetyt arvioinnin tarkoituksena on säästää vertaisarvioinnissa käytettäviä resursseja ja paperin kirjoittajien aikaa. Normaalisti kirjoittaja saa päätöksen lyhennetyssä prosessissa kolmen viikon sisällä käsikirjoituksen lähettamisestä. Lähtökohtana lyhennetylle menettelylle pidetään sitä, että kirjoittajat hyötyvät enemmän nopeutetusta mahdollisuudesta lähettää käsikirjoituksensa vaihtoehtoiseen lehteen kuin menettävät jäätyään vaille varsinaisia arviointiraportteja. Noin 30 % työpapereista hylätään tällä menettelyllä.

Vertaisarviointi

Loput 70 % työpapereista lähetetään varsinaiseen vertaisarviointiin. Toimittaja etsii kullekin käsikirjoitukselle vähintään kaksi, joskus jopa kolme tai neljä arvioijaa (refereetä). Refereet ovat aktiivisia tutkijoita, jotka ovat julkaisseet tutkimustaan käsikirjoituksen osa-alueella. Muuten heidän taustansa vaihtelee huomattavastikin. Osa on vastavalmistuneita tohtoreita, osa vakiintuneita professoreja huippuyliopistoissa. Refereen valinta on erittäin tärkeä osa julkaisuprosessissa. Toimittajat joutuvat tekemään päätöksiä huomattavasti laajemmalla alueella kuin mitä heidän oma tutkimustoimintansa kattaa. Vuosien mittaan toimittaja oppii, miten eri osa-alueet arvioivat tutkimustaan ja keiltä raportteja kannattaa pyytää.

Refereet kirjoittavat toimittajalle kaksi erillistä kirjettä. Toinen välitetään nimettömänä käsikirjoituksen kirjoittajille; toinen jää ainoastaan toimittajan käyttöön. Toimittajan käyttöön

jäävässä kirjeessä ilmaistaan myös oma näkemys käsikirjoituksen sopivuudesta lehdelle.

Yksikään toimittaja ei pysty toimimaan ilman asiantuntevaa ja luotettavaa apua arvioijilta. Vaikka hyvä raportti on arvokas ja aikaa vievä tieteellinen näyttö, eivät refereet yleensä saa palkkiota työstään (jotkut lehdet maksavat pieniä symbolisia palkkioita). Tästä huolimatta suurin osa toimittajien lähettämistä arviointipyyntöistä hyväksytään.

Ainoa palkitsemismenettely, jota käytetään yleisesti, on parhaiden arvioijien kohottaminen lehden toimituskuntaan. Esimerkiksi RES:ssä näitä jäseniä on noin 40, ja heistä jokainen on sitoutunut kirjoittamaan noin 10 raporttia vuodessa. Toimituskunnan jäsenet saavat usein arvioitavakseen niitä työpapereita, joita toimittaja pitää lupaavimpina.

Julkaisupäätös

Toimittaja odottaa saavansa raportit 2–3 kuukauden kuluttua arviointipyyntöstä. Raporttien saapumisen jälkeen toimittaja päättää, onko hänellä tarpeeksi taustatietoa julkaisupäätöksen tekemiseen. Mikäli kaikki raportit ovat negatiivisia ja toimittaja itse on samalla kannalla, päätös on helppo ja nopea. Mikäli osa raporteista on myönteisiä ja osa negatiivisia eikä toimittaja itse ole täysin varma omasta kannastaan, on mahdollista pyytää vielä lisäraportteja uusilta arvioijilta. Tämä johtaa tietysti prosessin pitkittymiseen, mutta tässäkin tapauksessa toimittaja pystyy yleensä tekemään päätöksensä kuuden kuukauden sisällä käsikirjoituksen vastaanottamisesta.

Toimittaja joko hylkää paperin (*reject*) tai pyytää kirjoittajia muokkaamaan käsikirjoituksesta uuden version uutta arviointia varten (*revise and resubmit*). Äärimmäisen harvinaisissa

tapauksissa toimittaja voi hyväksyä käsikirjoituksen julkaistavaksi joko sellaisenaan tai pienen muutoksin (*accept* tai *conditionally accept*). Omalla toimittajakaudellani tämä tapahtui keran (750 käsikirjoituksesta) neljän vuoden aikana.

Jos käsikirjoitus hylätään, on sen tie kyseisessä lehdessä kuljettu loppuun. Mikäli käsikirjoitus hyväksytään tässä vaiheessa, voivat kaikki osapuolet olla tyytyväisiä ja lehti saa julkaistua mitä todennäköisimmin erinomaisen artikkelin.

Lähes kaikki paperit, joita ei heti hylätä, lähetetään siis takaisin kirjoittajille. Toimittaja on itse lukenut käsikirjoituksen ja arviointiraportit huolella ja päätenyt pitämään käsikirjoitusta mahdollisen julkaisun esiasteena. Kaikki toimittajat eivät toimi täsmälleen samalla tavalla, mutta kaikki pyrkivät esittämään vain sellaisia muokkauspyyntöjä, jotka voi toteuttaa suurella todennäköisyydellä. Muussa tapauksessa käsikirjoitus tulee hylätä. Päätöskirjeessään toimittaja yksilöi muutokset, joita hän haluaa nähdä käsikirjoituksen seuraavassa versiossa. Uusi versio lähetetään samoille arvioijille kuin ensimmäinen versio. Toisella kierroksella arvioijat ottavat kantaa siihen, ylittääkö uusi versio julkaisukynnyksen.

Osa käsikirjoituksista hylätään tässä vaiheessa. Ne, joihin vielä pyydetään parannuksia, hyväksytään lopulta lähes poikkeuksetta. Hyvässä tapauksessa lopullinen positiivinen julkaisupäätös saadaan kahden vuoden kuluessa käsikirjoituksen ensimmäisen version lähettamisestä. Pyydettyjen muutosten vaatavuudesta riippuen prosessi voi joskus kestää huomattavasti kauemminkin.

Hylätyillekin papereille toimittaja ja referat esittävät usein parannusehdotuksia ja vaihtoehtoisia julkaisukanavia. Kannattaa kuitenkin muistaa, että ensisijaisesti toimittajan vel-

vollisuus on vain päättää, sopiiko arvioitava käsikirjoitus kyseiseen lehteen. Parannusehdotusten tekeminen hylätyille papereille on lahja toimittajalta ja arvioijilta käsikirjoituksen kirjoittajalle.

2.3. Kysymyksiä prosessista

Ovatko lehdet pienten eliittien ohjaamia klubeja?

Suurimmat ammatilliset yhdistykset AEA ja Econometric Society sekä kahden huippuyliopiston (Harvard ja Chicago) taloustieteen laitokset hallitsevat parhaita lehtiä. Toimivatko niiden toimittajat portinvartijoina, jotka varmistavat, ettei pienemmissä yliopistoissa kirjoitetulla tutkimuksella ole mahdollisuuksia tulla julkaistuksi näissä lehdissä?

Oman käsitykseni mukaan tämä ei pidä paikkaansa. Toimittaja osoittaa kykynsä julkaisemalla hyviä artikkeleita riippumatta siitä, missä ne on kirjoitettu. Luulisin jopa, että ensimmäisellä arviointikierroksella tuntemattomasta yliopistosta lähetetty käsikirjoitus saa anteeksi enemmän esityksellisiä puutteita kuin huippuyliopistossa kirjoitettu vastaava paperi. Lopullinen julkaisupäätös riippuu kuitenkin artikkelin uutuusarvosta ja merkittävydestä.

Parhaillakin lehdillä on omat traditionsa, jotka ohjaavat julkaisupäätöksiä. Toimittajien vakuutteluista huolimatta *Econometrica* ei julkaise monia soveltavia empiirisiä artikkeleita. *QJE* ei julkaise strukturaalisia empiirisiä artikkeleita, ja *AER* ei yhden toimittajan ilmoituksen mukaan julkaise artikkeleita artikkeleista (siis teoriaa) vaan artikkeleita taloudesta. Vaikka makueroja toimittajien välillä esiintyykin, on julkaisemisessa aina myös kyse tasapainosta.

Toimittaja ei voi julkaista artikkeleita alueelta, jolta lehteen ei lähetetä käsikirjoituksia.

Miksi artikkeli hylätään?

Vain hyvin pieni osa lähetetyistä artikkeleista hylätään selkeästi artikuloitavilla kriteereillä. Useimmiten hylkäyksen syy on se, ettei artikkeli ole toimittajan mielestä riittävän kiinnostava lehden kohdeyleisölle. Esimerkiksi *RES*:n tehtävänä on julkaista tutkimusta kaikilta taloustieteen osa-alueilta. Liian pientä kohderyhmää kiinnostava tutkimus ei siksi täytä lehden julkaisukriteereitä. Tällaisen artikkelin osalta toimittaja usein perustelee päätöksensä suosittelemalla erikoistuneempaa lehteä sopivammaksi julkaisukanavaksi.

Joskus artikkelin tutkimuskysymys on hyvä ja omaperäinen, mutta menetelmä tai empiirinen aineisto kysymykseen sopimaton. Tällöin toimittaja hylkää paperin, mutta rohkaisee jatkamaan tutkimusta aiheesta ottaen huomioon arvioijien ja toimittajan antamat ohjeet.

Miksi toimittaja hylkää, vaikka raportit ovat positiivisia?

Käsikirjoituksen kirjoittajat saavat vain toisen arvioijien lähettämistä kirjeistä. Toimittajalle suoraan lähetetty kirje sisältää usein selkeän kehotuksen hylätä paperi, vaikka kirjoittajille toimitettava raportti voikin olla rakentava ja jopa vaikuttaa positiiviselta.

Joissain harvoissa tapauksissa toimittaja hylkää käsikirjoituksen, vaikka raportit ovat positiivisia. Näissä tapauksissa toimittaja on tarvinnut raportteja pystyäkseen ymmärtämään käsikirjoituksen kontribuution mahdollisesti itselleen vieraalla alueella. Hylkäys kertoo tällöin ristiriidasta arvioijien käsityksen kanssa

siitä, ylittääkö kontribuutio kyseisen lehden julkaisukynnyksen. Arvioijien tehtävänä on selvittää käsikirjoituksen kontribuutiota ja toimittajan tehtävänä on päättää, mitkä käsikirjoitukset julkaistaan.

Voiko negatiivisesta päätöksestä valittaa?

Paras tapa valittaa päätöksestä on julkaista käsikirjoitus jossain muussa lehdessä ja saada toimittaja tajuamaan virheensä artikkelin keräessä huomiota ja viittauksia. Hylätyn paperin kirjoittaja tuntee kuitenkin usein kiusausta valittava päätöksen tai raporttien sisällöstä suoraan toimittajalle. Kirjoittajalla on tähän täysi oikeus, mutta vain hyvin harvassa tapauksessa tämä johtaa päätöksen kumoamiseen. Kukaan toimittaja ei halua mainetta valituksiin helposti reagoivana ja taivuteltavissa olevana päätöksentekijänä.

Oman kokemuksen mukaan valitukset jakautuvat kolmen ryhmään. Ensimmäisessä kirjoittaja valittaa virheestä raportissa ja pyytää toimittajaa arvioimaan käsikirjoituksen uudelleen. Toisessa kirjoittaja valittaa oman osaluueensa huonosta kohtelusta. Kolmannessa kirjoittaja vetoaa asemaansa ja auktoriteettiinsa ja pyytää uudelleenarviota. Toisen ja kolmannen ryhmän valitukset eivät johda muuhun kuin merkintään lehden toimitusarkistoiissa.

Mikäli raportit tai päätöksen perustelut ovat faktuaalisesti vääriä, tästä voi toimittajaa informoida. Toimittaja ei tunne kaikkia arvioijia, ja palaute heidän työstään voi olla hyödyllistä, kun seuraavia papereita käsitellään.

Mitä referee-raportilta odotetaan?

Arvioijan tulee lukea hänelle lähetetty käsikirjoitus huolella ja antaa lausunto sen tieteellisen

kontribuution laadusta ja suuruudesta. Raportissa on hyvä esittää käsikirjoituksen tärkein sisältö ja suhteuttaa se jo julkaistuun kirjallisuuteen. Arvioijalta kysytään myös mielipidetä julkaisukynnyksen ylittymisestä.

Mikäli käsikirjoituksen pohjimmainen ajatus on hyvä, raportissa ei tarvitse esittää lukuisia mahdollisia muunnelmia, joita kirjoittaja voisi paperiin lisätä. Tärkeintä on auttaa toimittajaa ja kirjoittajia ilmaisemaan käsikirjoituksen olennaisin idea lukijalle mahdollisimman selkeässä muodossa.

Ehdotukset mallin laajennuksista tai vaihtoehtoisista empiirisistä strategioista johtavat pitkään prosessiin. Lopputulos voi tällöin olla muodottomaksi paisunut tekele, joka on alkuperäistä käsikirjoitusta huonompi. Huolellisesti kirjoitettu arvio käsikirjoituksen merkityksestä ja laadusta vakuuttaa toimittajan siitä, että arvioija on ottanut tehtävän tosissaan.

Mitä tehdä jos julkaisuprosessi pitkittyy?

Kuuden kuukauden kuluttua käsikirjoituksen lähettämisestä kannattaa tiedustella lehden toimituksesta, kuinka päätösprosessi etenee. Kysymys kannattaa toistaa kahdeksan kuukauden kuluttua ja sitten kuukauden välein.

Useimmiten pitkittymisen taustalla on toimittajan vaikeus puristaa raporttia hitaasti vastaavalta arvioijalta. Koska toimittaja on täysin riippuvainen arvioijien halukkuudesta kirjoittaa raportteja (ilmaiseksi), ei ole viisasta hankkia aggressiivista mainetta arvioijien suuntaan. Toimittaja muistuttaa arvioijia säännöllisesti raportin tarpeellisuudesta ja kaikkein huonoimmissa tapauksissa hän joutuu hankkimaan uuden arvioijan, koska alkuperäiseltä refereeelta raporttia ei tule. Tämä on kuitenkin hyvin harvinaista. Omalla osallani jouduin vain kolmesti luovut-

tamaan lopullisesti. Valitettavasti tapauksia, joissa arvioija lupaa kirjoittaa raportin ensi viikolla (4 kuukauden ajan), oli useampia.

Mikäli lehden toimitus ei vastaa kyselyihin, kannattaa harkita käsikirjoituksen vetämistä pois arvioinnista ja lähettämistä toiseen lehteen.

3. Lopuksi

Ulkoiset arviot yksilöiden ja yksiköiden tieteellisen toiminnan laadusta perustuvat niiden julkaisujen arviointiin. Arviointipaneeleilla ei ole aikaa lukea kaikkia arvioitavia julkaisuja ja muodostaa niistä itsenäistä kuvaa. Julkaisukanavan eli useimmiten akateemisen lehden vaikuttavuus korostuu tällöin näissä arvioissa.

Yksikin julkaisu aivan parhaissa lehdissä saattaa muuttaa nuoren tutkijan urakehitystä ratkaisevasti. Kilpailu pääsystä näihin lehtiin on äärimmäisen kovaa. Julkaisupäätökset ovat aina jossain määrin epävarmoja kirjoittajan näkökulmasta, ja niinpä koko prosessi aiheuttaa huomattavaa stressiä nuorille ja kokeneemmillekin tutkijoille.

Toimittajat ymmärtävät päätöstensä tärkeyden käsikirjoitusten kirjoittajille ja pyrkivät toimimaan ammattimaisesti ja oikeudenmukaisesti. Kirjoittaja toivoo luonnollisesti käsikirjoituksensa tulevan hyväksytyksi siinä lehdessä, johon se on lähetetty. Toimittaja ei tietenkään voi kaikkia käsikirjoituksia hyväksyä. Muilta osin toimittajan ja kirjoittajan tavoitteet ovat yhteneväisiä prosessin suhteen. Perustellut, riipet ja oikeudenmukaiset päätökset ovat molempien etujen mukaisia.

Jos julkaisupäätös on negatiivinen, kirjoittajalla on vielä yli 300 uutta mahdollisuutta saada parempi päätös muualta. Toimittaja ei hylättyä, mutta muualla julkaistua käsikirjoitusta saa enää takaisin. Tämän takia toimittaja on valmis näkemään vaivaa käsikirjoituksen parantamiseksi ja sen koko potentiaalin löytämiseksi. Kuten muussakin julkaisutoiminnassa, hyvä toimittaja haluaa auttaa kirjoittajaa ja samalla omaa lehteään saamaan mahdollisimman laajan yleisön hyväksytylle artikkelille. □